

[Kim Behnke]

ler en del af det, der rent faktisk foregår, kan man let efterlade det indtryk, at man har givet fyldestgørende oplysninger.

Statsministeren siger f.eks. om offentlighed i forvaltningen – det er punkt 5 i vores forslag – at der for Færøerne ved en kongelig anordning kan indføres de samme regler som i Danmark, men at der nu i Lagtinget er en lov under vedtagelse, som bortset fra få tekniske ændringer er lig med den danske. Da vi i oktober behandlede forslaget om de 500 mio. kr. til Færøerne, bad vi om at se det foreløbige udkast, der forelå. Og medmindre der er sket markante ændringer siden oktober, er der efter vores vurdering stadig markante forskelle mellem de færøske forslag til offentlighedsregler og de danske regler, men det må vi se på under udvalgsarbejdet.

Så siger statsministeren, at i Grønland gælder den gamle danske lovgivning. Det er også en elegant måde at berette om tingene på. Det, statsministeren glemte at sige, var, at det altså var nogle regler, der stammer helt tilbage fra 1970.

Så i det hele taget er vi ikke blevet voldsomt imponeret af statsministerens opremsning.

Når vi så kommer til det, der efter vores mening er det væsentligste i dag efter aftalen, der blev indgået den 1. februar, nemlig spørgsmålet om de sociale ydelser, fortæller statsministeren, at den færøske sociallovgivning i et vidt omfang er den samme som den danske. Men hvis det er tilfældet, ville Rigsrevisionen jo ikke have set sig nødsaget til den 17. november 1992 at afgive et notat om de sociale refusionsregnskaber på Færøerne, et notat, der punkt for punkt er en sønderlæmmende kritik af det rod, den manglende kontrol og manglende orden, der er med hensyn til, hvordan de sociale myndigheder forvalter deres opgave på Færøerne.

Det er jo ikke Fremskridtspartiet, der har rejst den kritik, det er Rigsrevisionen, som meget grundigt har berettet om, hvordan man ikke bruger journaliseringsnumre, og hvordan man blot mere eller mindre tilfældigt udbetaler penge til folk. Man kontrollerer ikke, om de samme mennesker modtager bistand i Danmark osv., osv. Når der ligger en sådan rapport fra Rigsrevisionen fra den 17. november, er vi nødt til at gøre opmærksom på det og sørge for, at de ting bliver ændret.

Så siger statsministeren, at de problemer nu er løst. Og dertil må man jo sige, at det er imponerende. Hvis man fra den 17. november sidste år og indtil i begyndelsen af februar måned i år har været i stand til at rette op på den meget omfattende kritik, kan vi kun sige, at så er vi imponerede. Men vi vil meget gerne se dokumentation for, at det også er tilfældet.

Så siger den socialdemokratiske ordfører, fru Sonja Mikkelsen, at det, vi forsøger på fra Fremskridtspartiets side, er at bryde med ånden i hjemmestyret, og hvis der er nogle love og regler, skal de selvfølgelig efterleves. Men problemet er jo, at det ikke er sket, og problemet har været, at flertallet af folketingsmedlemmer har følt, at det var en eller anden form for anklage mod eller en nedværdigende holdning over for Grønland og Færøerne, hvis man satte spørgsmålstejn ved den måde, tingene foregår på dér.

Nu er det sådan, at vi i Fremskridtspartiet føler, at vi er anbragt i det danske Folketing af de danske vælgere og de danske skatteydere. Vores opgave er at vogte, at skatteydermidlerne bliver brugt så korrekt som muligt. Derfor har vi ingen problemer med at rejse kritik af, hvad der sker på Færøerne og i Grønland, lige så vel som vi kritiserer, hvis en dansk kommune, en statsvirksomhed eller for den sags skyld en privat virksomhed i Danmark forvalter tingene i strid med de gældende regler.

Fru Sonja Mikkelsen siger også, at Grønland og Færøerne sikkert ikke har brug for Fremskridtspartiets råd. Næh, men de har altså brug for vores og den danske befolknings skattepenge, og så længe man ønsker, at der bliver overført beløb i størrelsesordenen 3 mia. kr. til Færøerne og Grønland, er det vores krav, at de regler, der gælder på Færøerne og i Grønland, mindst skal være af en karakter, der svarer til de regler, som den danske befolkning, der har betalt de 3 mia. kr., lever under.

Hr. Aagaard fra Det Konservative Folkeparti siger, at det løser ingen problemer, hvis vi bare presser nogle danske regler ned over den grønlandske og den færøske befolkning. Næh, men det hjælper heller ikke noget, at vi bare sender 3 mia. kr. nordpå og så håber på, at tingene bliver forvaltet ordentligt. Hvis vi gør det, svigter vi den opgave, vi er sat til at løse af den danske skatteyderbefolkning.